

ת"פ (רמלה) 38477-05-20 - מדינת ישראל נ' בועז קוקיה

בית משפט השלום ברמלה
בשבתו בהיכל בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 38477-05-20 מדינת ישראל נ' קוקיה 25 יולי 2024

לפני כבוד השופטת אילה אורן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם בועז קוקיה

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן, שהוגש במסגרת הסדר טיעון דיוני, והורשע בעבירות גרימת חבלה חמורה ואיומים, לפי סעיפים 333 ו-192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 10.11.2018 בשעה 14:00 נהג הנאשם ברכבו בסמוך לרכב בו נהג מר ד"ב (להלן: "המתלונן"), בכביש 1 לקראת היציאה לכביש 443. משסבר הנאשם שהמתלונן נהג בפראות ובצורה מסוכנת, הוא עצר את רכבו ליד המתלונן, וסימן לו לנסוע לאט. בתגובה הסיט המתלונן את רכבו אל נתיב נסיעתו של הנאשם, והחווה בתנועות יד מגונות כלפי הנאשם. בהמשך עצר המתלונן את הרכב בשולי הדרך, והנאשם עצר אחריו במרחק של כ-50 מטרים. אז יצא המתלונן מרכבו והתקדם אל הנאשם, ובתגובה הוציא הנאשם את אקדחו האישי, אותו החזיק ברישיון, דרך אותו, כיוון לעבר המתלונן וצעק "ערבי". המתלונן התכופף, הניח את ידיו על ראשו, וכשניסה להתרומם, בעט בו הנאשם בפניו, והזהירו לבל יזוז ממקומו. במעשים אלה גרם הנאשם לשבר באפו של המתלונן, המטומה, נפיחות וחתך שטחי באורך 1 ס"מ מתחת לעינו של המתלונן.

תמצית השתלשלות ועמדות הצדדים לעונש

3. הנאשם נשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן, ובהתאם להסכמה עם המאשימה הפקיד 20,000 ₪ עבור פיצוי למתלונן. מפעם לפעם נדחה דיון הטיעונים לעונש לקבלת תסקיר משלים, ובתסקירו האחרון המליץ שירות המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך חצי שנה, ולהשית עליו של"צ בהיקף 300 שעות אך נמנע מהמלצה לביטול ההרשעה. ההגנה עתרה לאמץ את המלצה זו לעונש ולבטל את ההרשעה, ואילו המאשימה עתרה להשית על הנאשם

24 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

תסקירי שירות המבחן

4. בתסקיר שירות המבחן מיום 22.3.2022 פורטו נסיבות חייו של הנאשם: הוא בן 61 (דאז), נשוי ואב לארבעה ילדים בגירים. הצעיר מבין ילדיו רון קוקיא ז"ל, נרצח בפיגוע טרור במהלך שירותו הצבאי בשנת 2017. הנאשם מתגורר עם אשתו ברמת השרון, ובין השניים קשר משמעותי. הנאשם עובד כסוכן ביטוח ושותף בעסק משפחתי בתחום הנדל"ן, ומתנדב כקצין בשירות מילואים בצה"ל. בעקבות רצח בנו סיפר כי הוא פעיל חברתי ומוביל מאבק ציבורי נגד פעילות טרור, ובדרך זו הוא מתמודד עם השכול ופועל להנציח את זכר בנו.

5. הנאשם לקח אחריות על מעשיו, והביע בגינם צער וחרטה, כמו גם אמפתיה למתלונן בשל הפגיעה בו. הנאשם הסביר שהוא כעס על אופן נהיגתו המסוכנת של המתלונן, וחש מאוים מפניו כשזה יצא מרכבו וניגש אליו לאחר שעמדו בצד הדרך. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבין שהתנהל באופן לא תקין, הוא אדם אינטליגנטי, נעדר דפוסי אלימות מושרשים, וביצע מעשים שחריגים להתנהלותו ואינם מאפיינים אותו.

6. עוד העריך שירות המבחן כי לנאשם נטייה להדחיק רגשות וקשיים, בפרט הכרוכים באובדן בנו, והביע דעתו כי ייתכן קשר בין הרצח של בנו לבין התנהגותו האלימה והמוקצנת באירוע. כמו כן הוצע לנאשם להיעזר בהליך טיפולי לשם בחינת עומק נסיבות התנהגותו ועיבוד האובדן, אך הלה שלל כל נזקקות וטען שהוא מתמודד עם השכול. שירות המבחן עמד על היות הנאשם נורמטיבי, והעריך שהסיכון להישנות עבירה מצדו נמוך, וכי גם אם ינקוט באלימות חומרתה צפויה להיות נמוכה. לפיכך הומלץ על ענישה קונקרטי של 300 שעות של"צ שתחדד לנאשם את חומרת המעשים, לצד פיצוי למתלונן ומאסר על תנאי.

7. לאחר מספר בקשות דחייה מטעם הצדדים התבקש תסקיר משלים במטרה לבחון אפשרות של שילוב הנאשם בהליך טיפולי. בתסקיר מיום 15.6.2023 נמסר שהנאשם ומשפחתו מטופלים על ידי עו"ס מטעם משרד הביטחון, וכי הוא הביע נכונות להיעזר גם בטיפול רגשי פרטני. שירות המבחן שב על המלצתו לעונש, בצירוף צו מבחן למשך שנה, במטרה לעקוב אחרי השתלבות הנאשם בטיפול. הדיון נדחה לשם כך, ובתסקיר מיום 7.1.2024 צוין שהנאשם שולב בטיפול פרטני ביוני 2023, והשתתף בו באופן סדיר, עד לפרוץ מלחמת "חרבות ברזל" אז גויס למילואים. לדברי המטפלת, הנאשם גילה קושי להעמיק בשיח רגשי בין היתר על אודות אובדן הבן, וכי הוא משתמש במנגנוני הגנה נוקשים ואינו מעלה צורך טיפולי.

8. בתסקיר האחרון מיום 10.6.2024 נמסר, כי הנאשם ממשיך להתנדב לשירות מילואים במקביל לפעילויות התנדבותיות שונות שעורך ומארגן למען חיילי צה"ל. בהתייחס להליך הטיפול נמסר כי הנאשם החל לשוחח על נושאים שונים הקשורים לחייו ומצבו, אך הוא לא תופס את עצמו כזקוק לטיפול. שירות המבחן חיווה דעתו כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע עבור הנאשם, והמסוכנות הנשקפת ממנו פחתה, וחזר על המלצתו לצו מבחן למשך חצי שנה, וענישה של

של"צ.

תסקיר נפגע העבירה

9. שירות המבחן ערך פגישה עם נפגע העבירה, ובתסקיר מיום 1.2.2023 ציין כי הוא התרגש מההזדמנות שניתנה לו להשמיע את קולו, ויש בכך להשיב לו תחושת שליטה וביטחון שנלקחו ממנו באירוע. בנוגע לנסיבותיו האישיות, נמסר שהמתלון בן 33 (אז), בן בכור במשפחה חרדית שמונה 9 ילדים, יצא בשאלה בגיל 13, חווה חיים מורכבים, והוא מתמודד עם קשיים נפשיים (שלא יפורטו כאן מפאת צנעת הפרט). המתלון השלים 12 שנות לימוד, הוא בעל תעודת בגרות מלאה, ובמקביל עבד עם אביו בלילות וקיבל פטור משירות צבאי. בעברו של המתלון מעורבות בעבירות רכוש, הוא ריצה מאסר בשנת 2012, ובעת עריכת התסקיר היה עצור כ-7 חודשים בגין מעורבותו בעבירת סמים.

10. המתלון סיפר לשירות המבחן כי עובר למקרה הוא היה בתקופה טובה בחייו ועבד לפרנסתו, ולאחריו מצבו הנפשי הידרדר. במהלך האירוע הוא חווה פחד משתק וחרדת מוות, מאחר שסבר שהנאשם רצה לפגוע בו פיזית, עד כדי תחושת אובדן שליטה וסכנת חיים. שירות המבחן התרשם כי חווית האלימות זרה למתלון, והאירוע פגע בתחושת המוגנות והביטחון האישי שלו, עד כדי חרדות וחוסר יכולת להתמודד עם אלימות גם במעצרו הנוכחי. לסיכום נאמר בתסקיר, כי המתלון ניהל אורח חיים בהתאם ליכולותיו וכוחותיו התפקודיים, השקיע מאמצים בבניית מסגרת חיים והשגת רמת חיים מספקת, והאירוע גרם לו נזק מורכב פיזי ורגשי, והוא עודנו מתמודד עם השלכותיו. לכן הומלץ על פיצוי משמעותי, כחלק מהכרה בפגיעה בו ולטיפול בצרכיו.

עדויות אופי לטובת הנאשם וראיות לעונש

11. מטעם הנאשם העיד האלוף (בדימ') יום טוב סמיה, שסיפר על היכרותו עם הנאשם משנת 1982, בעת שהיה הנאשם מ"פ והוא מג"ד, ומאז השניים בקשר. בשנת 1984 שירת העד בשדרת הפיקוד בצה"ל, ונפגש עם הנאשם בצידון, ובהמשך בעת שהיה העד מפקד חטיבת מילואים בצנחנים כשהנאשם היה קצין בחטיבה, כסגן מפקד גדוד ומפקד גדוד במילואים. כמו כן סיפר כי האסון שפקד את משפחתו של הנאשם חיבר ביניהם, וכי הם שותפים למפעל חיים למען משפחות שכולות, אשר צועדות עם הגדוד בשבילי הארץ בכל שנה, וכך נוצר קשר בין המשפחות.

12. לאורך השנים עברו תחת האלוף סמיה אלפי מפקדים, מתוכם הוא הכיר מקרוב עשרות, ואת הנאשם הוא מכיר מצוין. לדבריו, המעשה שעשה הנאשם הפתיע אותו ולא מאפיין אותו כלל, והוא יודע כי הנאשם הביע חרטה גם מול הפקודים שלו והמפקדים שלו, חרטה הדורשת מאמץ אישי רב. האלוף (בדימ') סמיה אמר כי הוא בטוח שהנאשם מלמד כיום גם אחרים איך להימנע מסיטואציה כזו, הוא פטריוט, איש חברתי רבות בדרכים שונות, וסיים את דבריו בתקווה לראות את הנאשם מחייך ושמח, חרף נסיבות חייו המורכבות.

13. אל"מ רועי זיכרוני סיפר על היכרותו עם הנאשם משנת 1983, במסגרת שירותם הצבאי, עת היה הנאשם מפקדו, ובהמשך בהיכרותו במעגל החברתי מזה 25 שנים בקשר אינטנסיבי, ובמעגל התרומה לקהילה, בהובלתו של הנאשם או בהובלתו של העד. כמו כן סיפר על הנאשם כי הוא מתאפיין בקור רוח, גם בעת לחימה וגם באימונים, במצבי לחץ מורכבים, בשקט ושליטה עצמית וסבלנות, ובשנים האחרונות לאחר האסון שפקד את המשפחה, הנאשם עוסק בהעצמה של אוכלוסיות שונות לרבות של בדואים, מתוך ציונות ונתינה, ובתרומות רבות, חלקן בסתר.

14. כמו כן הוגשו מטעם ההגנה ראיות לעונש:

א. הודעת חטיבת התביעות מיום 11.2.2020 על סגירת התיק בשגה (טל/3);

ב. מכתב מיום 6.1.2022 מאת יהודה שפר, המשנה לשעבר לפרקליט המדינה (טל/4), בו סיפר על היכרותו עם הנאשם מאז 1980 עת היה הנאשם מפקדו בצנחנים, לרבות במלחמת לבנון. בשנים האחרונות הוא מלווה את הנאשם במאמציו להגברת המשילות בנגב, בעקבות רצח בנו בידי אזרחי ישראלי טרוריסט מקרב הבדואים, וזאת בין היתר בעידוד בדואים לשרת בצבא ולהשתלב בחברה הישראלית. עוד ציין מר שפר במכתבו, כי הנאשם הוא אדם ערכי בכל רמ"ח אבריו שהקדיש חלק ניכר מזמנו לטובת הכלל, והאירוע דנן חריג ולא מאפיין את קור רוחו ושליטתו העצמית לרבות בסיטואציות של סיכון חיים להן היה עד. הנאשם נורמטיבי בעל מודעות לשמירה על חוקי המדינה, ולכן לדעת מר שפר אין צורך בהפעלת הליך פלילי כלפיו.

ג. תעודה - פרס הרמטכ"ל "בתחום צבא - חברה" מדצמבר 2019, ותעודת משרת מילואים בדרגת סגן אלוף (טל/5).

ד. הסכם תרומה לארגון השומר הצעיר, מדצמבר 2019 בגין תרומה בסך 800,000 ₪, לצד אישור תשלום בסכום זה, ותרומות נוספות בסכום נוסף של כ- 550,000 ₪ (טל/6).

ה. תעודת נכה של אשת הנאשם (טל/7).

ו. אישור מיום 14.6.2024 על שירות מילואים בצו חירום, החל מיום 7.10.2023 (טל/8).

ז. מכתב מיום 21.6.2023 מאת עו"ס על תחילת טיפול בנאשם מיום 16.6.2023 (טל/9).

ח. מסמך פרסום תוכנית למחשבה ציונית ע"ש רון קוקיא ז"ל, אוניברסיטת בן גוריון - "אתגר שילוב הבדואים בחברה הישראלית" (טל/10).

15. מטעם המאשימה הוגשה תעודה רפואית של המתלונן מיום 10.11.2018 המתעדת את החבלות שנגרמו לו, והטיפול הרפואי שקיבל.

תמצית טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

16. ב"כ המאשימה עו"ד ברק לקס הגיש את טיעוני המאשימה לעונש בכתב (טל/1) וחזר עליהם בעל פה. התובע הדגיש את חומרת המעשים של הנאשם ותוצאותיהם הקשות עבור המתלונן, בגוף ובנפש, כעולה מתסקיר נפגע העבירה. כמו כן הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה, ועתר לקביעת "מתחם ייחודי" למקרה זה אשר נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל.
17. התובע הדגיש כי שירות המבחן עמד על הצורך הטיפולי של הנאשם אך הוא שלל זאת, וגם לאחר שהחל בטיפול מטעם משרד הביטחון התקשה בשיח רגשי. עם זאת, לאור נתוני החיוביים ותרומתו הרבה למדינת ישראל, עתרה המאשימה להשית עליו עונש בתחתית המתחם, כך שייגזרו עליו 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן בסך 20,000 ₪, כפי שהוסכם.
18. באי כוח הנאשם עוה"ד עמיחי גולדבאום ועוה"ד ליאור נפתלי, טענו שיש להתחשב בחלופי זמן ניכר, היות שהאירוע התרחש בשנת 2018, ומה גם שהמשטרה סגרה את התיק לאחר חקירתה, והודיעה לנאשם.
19. הסנגור הפנה לנסיבותיו האישיות החיוביות של הנאשם: בהיותו נעדר עבר פלילי, שהתקשר למשטרה בעת האירוע, שלח מיוזמתו מכתב טרם הגשת כתב האישום בו לקח אחריות על מעשיו, ולאחר מכן הודה במיוחס לו, חסך זמן שיפוטי ואת הצורך בעדות המתלונן, והפקיד את הפיצוי המוסכם בסך 20,000 ₪. כמו כן עמדו הסנגורים על חלקו של המתלונן באירוע, והעובדה שנדרשו דחיות לצורך איתורו משעה שהיה עצור עד תום ההליכים בהליך משפטי אחר.
20. באי כוח הנאשם התייחסו לנסיבותיו האישיות של הנאשם, על כך אעמוד בהרחבה בהמשך. במכלול נסיבותיו האישיות ולאור תסקירי שירות המבחן והמלצתם, עתרה ההגנה לבטל את ההרשעה ולהסתפק בהטלת ענישה של של"צ, וזאת מחמת החשש לפגיעה קונקרטית בפרנסת הנאשם בהיותו סוכן ביטוח.
21. הנאשם בדברו לעונש לקח אחריות על מעשיו, הביע צער והסביר שהוא חש מאוים באירוע והרגיש שהוא מגן על בתו ועל עצמו מפני המתלונן, אך כיום הוא מבין שפעל באופן בלתי מותאם. הנאשם מסר שהוא שירת שלוש שנים כחייל בצנחנים, ולאחר מכן 3 שנים כקצין בקבע, וכ-18 שנים במילואים. הוא לחם במלחמת לבנון הראשונה ובחומת מגן כמג"ד בצנחנים. בעשרים השנים האחרונות הוא משרת בהתנדבות במילואים, באוגדת 98 של הצנחנים כקצין אג"ם, אוגדה שסיפר כי לחמה בעצימות גבוהה בעזה, ואף השתתפה במבצע חילוץ ארבעה חטופים לאחרונה.
22. עוד סיפר הנאשם כי הוא ממשיך לתרום לקהילה, ובה בעת נעזר בעצמו במטפלים, ומנסה לתמרן בין חייו האישיים. הוא חיתן את בתו ומצפה לנכד חמישי מבנו, ותורם ממון רב לארגונים שונים ובהם ה"שומר הצעיר" (לדבריו תרם כבר כ-2 מיליון ₪ וצפוי לתרום עוד כחצי מיליון ₪), במטרה להקים חווה בסמוך למקום הירצחו של בנו רון ז"ל). לדבריו הוא שומר על החקלאות

מפני טרור חקלאי באמצעות ארגון השומר הצעיר, וכי הוא ומשפחתו הקימו בית תמחוי ומלגות לסטודנטים על שם בנם, במטרה לעזור לקהילה ולהנציח את זכרו של הבן.

23. בהתייחס לאירוע דנן, הסביר הנאשם שהוא התרחש כשנה לאחר רצח בנו בידי בדואי ישראלי (משפט שהסתיים לאחרונה, והוא ממתין לערעור), והוא נכח בכל הדיונים. כמו כן מסר כי בעקבות האסון שעבר הוא הצטרף לפורום "לוחמים בחיים", סייע בהגדרתה כעמותה, וקיבל את פרס הרמטכ"ל על סיוע עידוד ושילוב בדואים בצבא. כשקיבל פיצוי על רצח בנו הוא תרם אותו לעמותת "חללי הנח"ל".

24. בסוף דבריו פנה הנאשם לבית המשפט וביקש להתחשב בו ולהשית עליו של"צ, כך שיוכל להמשיך בתרומתו לקהילה, ואמר שהוא מוכן להירתם לכל טיפול ומעקב שיידרש. עוד ביקש להימנע מהרשעתו, כדי לא לפגוע בפרנסתו, וכדי שהוא יוכל להמשיך ולשרת במילואים.

סוגיית ביטול ההרשעה

25. כלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו יורשע בדין, כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ד-1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי"). עם זאת, "במקרים יוצאי דופן, כחריג שבחריגים", בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מההרשעה לבין חומרת העבירה שביצע, מוסמך בית המשפט להורות על ביטול ההרשעה, בהתאם להוראת סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי (רע"פ 1535/20 **דוקורקר נ' מדינת ישראל** (15.3.2020); ע"פ 4318/20 **מדינת ישראל נ' חסן** (18.4.2021)).

26. המחוקק לא קבע מהם התנאים להימנעות מהרשעה, וההכרעה מסורה לשיקול דעתו של בית המשפט, בהתאם לתנאים שנקבעו בפסיקה. ההלכה בעניין הימנעות מהרשעה או ביטולה נקבעה בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: "הלכת כתב"), והיא דורשת קיומם של שני תנאים מצטברים: הראשון, כי סוג העבירה מאפשר לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; והשני, כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בסיכויי השיקום של הנאשם.

27. תנאי הפגיעה "בסיכויי השיקום" פורש בפסיקה כ"פגיעה קשה וקונקרטי" בנאשם כתוצאה מההרשעה, שהוכחה על סמך תשתית ראייתית ברורה (רע"פ 7224/14 **פרנסקי נ' מדינת ישראל** (10.11.2014); רע"פ 6429/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.11.2018)). אין די בהוכחת אפשרות תאורטית לפגיעה עתידית, אלא בהוכחת נזק מוחשי, עכשווי וקשה בשיקומו של הנאשם. קרי, פגיעה במקור פרנסתו או עיסוקו, ולא בפוטנציאל פגיעה או פגיעה עתידית (רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.2013); רע"פ 3589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** (10.6.2014); רע"פ 1097/18 **בצלאל נ' מדינת ישראל** (18.04.2018)).

28. זאת ועוד, שעה שקיים סיכון שהרשעה בעבירה פלילית תפגע בכשירותו של נאשם לעסוק במקצועו או בתחום עיסוק הדורש רישיון, מגמת הפסיקה היא כי ראוי להותיר את הסוגיה לבחינת הרשות המנהלית שלה מסור, דרך כלל, שיקול הדעת (רע"פ 5006/24 שדה נ' מדינת ישראל (15.7.2024); רע"פ 6117/23 נוה נ' מדינת ישראל (2.5.2024); רע"פ 3224/19 אביב נ' מדינת ישראל (28.5.2019), ורע"פ 5478/19 לוי נ' מדינת ישראל (25.8.2021)).

29. בחינת המקרה דנן מלמדת כי שני התנאים הדרושים בהלכת כתב אינם מתקיימים. ראשית, המעשה שביצע הנאשם חמור, וגרם לחבלה של שבר באפו של נפגע העבירה. לפיכך, האינטרס הציבורי מחייב את הותרת ההרשעה על כנה לנוכח סוג העבירה. שנית, לא הוכח קיומו של נזק קונקרטי, קרי כי הנאשם יאבד את מקור פרנסתו ככל שתיוותר ההרשעה על כנה.

ודוק, סעיף 29(א)(6) לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981 מקנה לממונה על שוק ההון ביטוח וחסכון, שיקול דעת לבטל, להתלות או להתנות את רישיונו של סוכן הביטוח, במקרים בהם הורשע בעבירות "שלדעת הממונה מפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש סוכן ביטוח..". אשר על כן, אין בסיס לחרוג מהכלל המורה על הרשעה.

גזירת העונש

קביעת מתחם העונש ההולם

30. מעשה אלימות אגב שימוש בדרך הוא מעשה חמור, לא כל שכן משעה שגרם לחבלה חמורה. הערכים המוגנים בבסיס עבירות האלימות הם שלמות הגוף, הביטחון האישי ושלוות הנפש. יפים לענייננו דברי כב' השופט י' אלרון ברע"פ 5662/18 פלוני נ' מדינת ישראל (2.8.2018):

"התופעה המתפשטת כנגד רע במחוזותינו, של נקיטת אלימות מצד נהגים בכביש כלפי נהגים אחרים היא פסולה מכל וכל, וראוי להחמיר בעונשם של הנוקטים באלימות מסוג זה".

31. בחינת הפסיקה הנוהגת, במגוון מקרים חמורים ופחותים בחומרתם מהמקרה דנן, מלמדת על מנעד ענישה רחב, כדלהלן:

א. בעפ"ג (מרכז-לוד) 33047-04-14 נחום נ' מדינת ישראל (8.7.2014), נדחה ערעור שהגיש מערער שהורשע לפי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שיצא מרכבו, הכה את חלונו, נופף במפתחות שלו, השליך אבן על חלון ביתו, ואז הכה את המתלונן במקל וגרם לו חתך במצחו. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר קצר ועד 12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המערער 7 חודשי מאסר בפועל, בהתחשב בעברו הפלילי הרלוונטי, לקיחת האחרית, וחסכון בזמן שיפוטי ובעדות המתלונן, כמו גם בחוות דעת

שלילית מאת הממונה על עבודות השירות.

ב. ברע"פ 6090/23 **דלינסקי נ' מדינת ישראל** (16.8.2023), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש מבקש שהורשע בעבירת איומים לאחר שירק ואיים על אישה שנסעה עם מכוניתה ליד מכוניתו. בכתב האישום השני הורשע בתקיפה סתם ותקיפה חבלנית של זקן, בכך שהחנה את רכבו בחניית נכים, וכשהמתלונן בן 68 ביקש שלא יחנה דחף אותו המבקש בראשו וידיו, והכה אותו באגרוף בפניו. חברו של המתלונן בן 71 ניסה לצלם את רכבו של המבקש, אך האחרון, שהחזיק את בתו התינוקת, סטר לו, החזיר את בתו לרכב, רץ אל החבר, דחף אותו, הכה אותו באגרוף בפניו, הפילו ארצה ותקף שוב את המתלונן, הפילו על חברו, וירק עליו. בית משפט השלום קבע מתחם עונש בעבירות האלימות הנע בין מספר חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל בהתחשב בהודאתו, והיותו נעדר עבר פלילי.

ג. ברע"פ 3802/23 **הדר נ' מדינת ישראל** (18.5.2023) (הוגש ע"י המאשימה), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש מבקש שהורשע על פי הודאתו בגרימת חבלה חמורה. בעת שנהג בכביש מהיר ניגש אליו המתלונן, העיר לו על נהיגתו וחזר לרכבו. המבקש יצא מרכבו, בעט במתלונן, הלם בראשו ופניו באגרופים, וגרם לו חבלה בראש, במצחו, בעיניו, בבית החזה, ושברים בשתי צלעות. בית משפט השלום קבע מתחם העונש ההולם הנע בין 10 ל-30 חודשי מאסר. בהתחשב בהעדור עבר פלילי, הודאה וחרטה של המבקש, ולנוכח שיהיו בהגשת כתב האישום והמלצת שירות מבחן לביטול ההרשעה, נגזר דינו של המבקש ל-12 חודשי מאסר.

ד. בעפ"ג (מרכז-לוד) 1977-09-23 **פרוחורוב נ' מדינת ישראל** (14.1.2024), נדחה ערעור שהגיש מערער שהורשע על פי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש במזיד, בכך שבעקבות פגיעת המתלונן ברכבו, ניגש אל המתלונן, ושבר את ידית הדלת שלו. בתגובה נסע המתלונן ונעצר ברמזור סמוך. המערער נסע אחריו, בעט בחלון מכוניתו שהתנפץ, נכנס לרכב, הכה באגרופים את המתלונן והוציא את מפתחות הרכב. למתלונן נגרמו נפיחות ופצע בגבה, שפשוף במצח ורגישות בצלעות ובצוואר. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 16 חודשי מאסר בפועל, וגזר על המערער 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, לאור הודאתו, היעדר עבר פלילי, ותסקיר שירות המבחן שהתרשם שרמת מסוכנותו נמוכה.

ה. בעפ"ג (מרכז-לוד) 66193-01-23 **איושצ'קין נ' מדינת ישראל** (20.3.2023), נדון המערער על פי הודאתו בתקיפה חבלנית, היזק לרכוש במזיד והתנגדות למעצר, בכך שבעת שישבה המתלוננת ברכבה עם בנה בן ה-7 על ברכיה בחנייה, החל ויכוח בינה לבין המערער, שהיה תחת השפעת אלכוהול. הוא התקרב למתלוננת, ירק בפניה, הכה אותה בפניה בידיו, והיא סגרה את חלון הרכב. אז פתח המערער את דלת הרכב, ניסה להכות את המתלוננת ולחטוף מידיה את הטלפון הנייד שלה, וגרם לשבירת המסך. בהמשך משך המערער את המתלוננת בשערותיה, גרר אותה והכה בפניה וידיה באגרופיו, עד שפקחים

הגיעו, ניסו להרחיקו והוא התנגד. למתלוננת נגרמו שפשופים בברכה וידיה, נפיחות בגבה ושריטה ביד. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 16 חודשי מאסר, וגזר על המערער 12 חודשי מאסר בפועל, בהתחשב בחיסכון בזמן השיפוטי ובעדות המתלוננת, בשילוב עם עבר פלילי מתון ותסקיר שלילי. לאחר שמיעת הערות בית המשפט חזר בו הנאשם מהערעור.

ו. בעפ"ג (חיפה) 56964-11-19 מדינת ישראל נ' דוידסקו (20.2.2020), נדחה ערעור המדינה על קולת העונש שהושת על משיב שהורשע לפי הודאתו בגרימת חבלה חמורה, בכך שתקף נהג שעמד ברמזור באגרוף בפניו, וגרם לו לשברים בעצמות האף שהצריכו ניתוחים. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר ל-24 חודשים, והשית על המשיב מאסר על תנאי, ו-250 שעות של"צ, בחריגה מהמתחם, משנטל המשיב אחריות, נסיבות חייו מורכבות, והתקבלו תסקירים חיוביים.

ז. בעפ"ג (מרכז-לוד) 10477-07-19 ארמה נ' מדינת ישראל (25.11.2019) (הוגש ע"י ההגנה), נדחה ערעור שהגיש מערער שהורשע על פי הודאתו בגרימת חבלה חמורה, בכך שתקף את בן זוגה של חברתו לשעבר, באגרופים בפניו עד שנפל והמשיך גם כשהיה שרוץ על הארץ, בבעיטות לראשו, רגליו וגבו וגרם לו שבר באף. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשים. בהתחשב בגילו של הנאשם, העדר עבר פלילי, שירותו הצבאי שהופסק בעקבות העבירה והמלצתו החיובית של שירות המבחן, נגזר דינו ל-200 שעות של"צ, מאסר על תנאי ופיצוי.

ח. בעפ"ג (מרכז-לוד) 47734-01-17 שרעבי נ' מדינת ישראל (16.5.2017), נדחה ערעורו שהגיש מערער שהורשע לאחר שמיעת ראיות בגרימת חבלה חמורה, בכך שבעקבות ויכוח בדרך הכה את המתלונן בפניו וגרם לו לשבר באף. בית משפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בהתחשב בגילו, מצבו הבריאותי בשילוב עם חומרת העבירה ופוטנציאל הסיכון.

32. ובחזרה לענייננו, הנאשם ביצע עבירת אלימות חמורה בכך שתקף את המתלונן בבעיטה בפניו וגרם לו לשבר באפו, לאחר שאיים עליו באקדחו האישי אותו החזיק ברישיון, עקב ריב בדרך. אל מול מעשיו החמורים של הנאשם, נתתי דעתי לחלקו של המתלונן באירוע - בתגובתו הפוגענית בתנועות מגונות כלפי הנאשם, אך משום שסימן לו לנסוע בזירות, ובהמשך עת יצא מהרכב והתקרב אל הנאשם לאחר שעצר בצד הדרך. כמתיישב עם עובדות כתב האישום המתוקן, וכפי שהתרשמתי מדברי הנאשם בפני שירות המבחן ובפניי, תגובתו האלימה נבעה משום שחש מאוים, ועל רקע האסון של רצח בנו כשנה קודם. **לפיכך, במכלול הנסיבות הללו ובראי הפסיקה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר למשך מספר חודשים שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.**

גזירת העונש בתוך המתחם וסוגיית החריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום

33. הנאשם בן 64, נשוי, אב לארבעה ילדים בגירים וסב לארבעה נכדים, נעדר עבר פלילי מכל סוג.

34. הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות מלאה על מעשיו, חסך מזמנו של בית המשפט, וחשוב מכך חסך את עדות המתלונן. הנאשם הביע צער וחרטה עמוקים על מעשיו, ניכר כי הוא מבין היטב את חומרתם, מתבייש בהם, ומגלה אמפתיה כלפי המתלונן בגין הפגיעות שפגע בו. בתוך כך הפקיד הנאשם בקופת בית המשפט תשלום מראש בסך 20,000 ₪, לטובת הפיצוי עבור המתלונן.

35. כאמור, את הנאשם ומשפחתו פקד אסון כבד, כשבנו הצעיר רון ז"ל נרצח ביום 30.11.2017 בפיגוע טרור, בהיותו לוחם בסדיר בחטיבת הנח"ל. מתסקיר שירות המבחן נלמד, כי אסון זה שהתרחש כשנה לפני האירוע דנן, עמד ברקע לביצוע המעשים על ידי הנאשם.

36. תסקיר שירות המבחן, עדויות עדי ההגנה והראיות שהוגשו מטעם ההגנה, מלמדים על פועלו רב השנים של הנאשם בתרומה לביטחון המדינה, בשירותו כקצין בצנחנים במלחמת לבנון, ובמהלך השנים בשירותו במילואים. מאז פרוץ מלחמת "חרבות ברזל", משרת הנאשם - בהתנדבות - בשירות מילואים כקצין אג"מ במפקדת אוגדת 98 בצנחנים, והוא סגן אלוף. כמו כן, לאורך השנים, השיא הנאשם תרומות עתק כספיות לארגונים חברתיים שונים, לרבות לטובת עידוד גיוס בדואים לשירות בצה"ל.

37. מאז האירוע מושא כתב האישום חלפו למעלה מחמש שנים וחצי, וזהו פרק זמן ממושך לכל הדעות. יתרה מכך, ממסמך שהגיש הנאשם עולה, כי הוא קיבל הודעה שגויה על סגירת תיק החקירה נגדו, ולאחר מכן הודיעה לו המאשימה על המשך ניהול החקירה הפלילית נגדו, ועל הגשת כתב האישום. אף שהדבר נעשה בשגגה, יש להתנהלות רשויות האכיפה השלכה על גזירת העונש.

38. ממכתב שהגישה ההגנה (לאחר תום דיון הטיעונים לעונש) ומהתסקירים, עולה כי הנאשם משתתף בטיפול מטעם משרד הביטחון בליווי שירות המבחן, ונכון לחודש יוני 2024 נכח ב-16 נפגשים. שירות המבחן חיוה דעתו כי הסיכון הנשקף ממנו להסתבכות בעבירה דומה נמוך. נתוניו האישיים החיוביים של הנאשם מצביעים על הדרך שעבר מאז ביצוע העבירה, ומדגישים את חריגות המעשה דנן, שהיה מעידה חד פעמית.

39. במכלול הנתונים הללו הגעתי למסקנה כי הנאשם הוא אדם ערכי, ופוטנציאל השיקום שלו גבוה. אשר על כן, ההליך הטיפולי שהוא עובר, שנועד לתת מענה לצרכיו ולרקע לביצוע המעשים, בשילוב עם תרומתו המרשימה לחברה הישראלית ולמדינת ישראל, במיוחד עתה בשירותו הפעיל במילואים מאז שבת 7 באוקטובר 2023 - על כך הוא ראוי להערכה רבה - מצדיקים חריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום (ע"פ 126/22 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פסקה 16 (27.4.2022); ע"פ 1229/19 **סלומינסקי נ' מדינת ישראל**, פסקה 13 (1.7.2019)).

40. אין לכחד, המעשים שביצע הנאשם והפגיעה במתלונן חמורים, ולפיכך דרך המלך הייתה

להשית עליו ענישה בדמות מאסר מוחשי לריצוי בעבודות שירות. ואולם, נסיבותיו הייחודיות של הנאשם ותרומתו יוצאת הדופן למדינת ישראל, בשילוב עם הפוטנציאל הגבוה של שיקומו - מצדיקים הטלת ענישה שיקומית, לצד פיצוי משמעותי עבור המתלונן, בחריגה לקולה מהענישה הנוהגת וממתחם העונש ההולם. בכך יהיה, מחד גיסא, ליתן מענה ראוי לחומרת המעשים, ומאידך גיסא תחזק אותו ענישה זו בדרכו השיקומית, ותאפשר לו להמשיך בשירותו במילואים, כפי שעתר, כשניכר שבנפשו הדבר.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים שלהלן:

- א. של"צ בהיקף של 400 שעות, בהתאם לתוכנית שיגבש שירות המבחן בתוך חודשיים.
- ב. מאסר מותנה למשך 7 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע, למשך 3 שנים מהיום.
- ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות עבירת איומים, למשך 3 שנים מהיום.
- ד. הנאשם ישלם למתלונן פיצוי בסך 20,000 ₪ עד ליום 1.9.2024 (עד ליום 7.8.2024 תעביר המאשימה את פרטי נפגע העבירה למזכירות בית המשפט השלום ברמלה, ותעדכן אותו בתוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק).
- ה. הנאשם יעמוד תחת צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה. הובהר לנאשם כי אם הוא לא יבצע את השל"צ ולא יעמוד בצו המבחן ניתן יהיה לגזור את עונשו מחדש.
- תשלום הפיצוי יקוזז מהפיקדון שהפקיד הנאשם לטובת תשלום הפיצוי, ויכול שייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז הגביה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

ניתן צו כללי למוצגים.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט תמוז תשפ"ד, 25 יולי 2024, בנוכחות ב"כ המאשימה עוה"ד שיר זהבי,
הנאשם ובאי כוחו עוה"ד ליאור נפתלי.